

NAME:SCHOOL: מבחן כניסה מה"ל תשס"ט

*SAMPLE
OF PREVIOUS
ENTRANCE EXAM*

נא לענות על כל השאלות בעברית
לין היצין ח' ו עלאה.

חומר ומדרשים בנושא המבחן (শמות טז)

1. קראי פסוקים א'-י וכתבי 6 שאלות ענייניות או מחשבתיות שיש לך על פסוקים אלה. (מקור 1)
-
-
-

2. קראי רשיי לפס' א' (מקור 2) עלஇ זו שאלה עונה ומה תשובתו (דיקי!).
-
-

3. חזקוני (א) "ויבאו כל עדת בני ישראל" - מלמד שלא חסר מהם איש. על איזה נס מדבר פה חזקוני ומאי זה
מילה דיקיך זאת?
-
-

4. פס' ג – "מי יתן מותינו בידי ד' בארץ מצרים שבתנו על סיר הבשר"

א. ר' חננאל – מי יתן מותינו, כולם בשלושת ימי החושך שמתו בהם רשעי ישראל בארץ מצרים.

ב. מכילתא ומילבים – הלואי ומתנו בשלושת ימי באפילה של מצריםadam היו ממאנים לצאת היו מתים הרוגי ד'. "וטובים היו חללי חרב מחללי רעב"

ג. אברבנאל – מי יתן מותינו ביה ד' – אין אנו בועטים במלכות שמיים ולא סרים מאחוריו ד' חיללה, אבל מי יתן מותינו ביד ד' באמונתו ובעבודתו בארץ מצרים שבתינו על סיר הבשר באוכליינו לחם לשובע כי טוב היה לנו למota שם בעבודתנו מהיות במדבר השומם הזה בני חורין.

ה. אילו שני מפרשימים מסכימים בעקרון ועל מה לבדוק מסכימים?

הסביר את הפסוק "טובים היו חללי חרב מחללי רעב", מה הכוונה במקרה שלנו במילים "חללי חרב" ומה המשמעות בדרך כלל?

איזה פרוש מתיחס לכל הפסוק – הסביר את פרשו.

---

5. עיני במקור 3 בדברי המכילתא – האם בני ישראל אמרו אמת או שקר בדבריהם "בשבתינו על סיר הבשר באוכلينו לחם לשובע"? נeki עדתך לפי כל שיטה.

---

6. "כי הוציאם אותנו" – מנחה בלולה תמיד היו חושים שםשה ואהרון הוציאו אותם מצרים בתחבולה ומני כ舍פים כדי למלוך עליהם וזהו שאמרו "מי יתן... כי הוציאם..." היה להם לומר: כי הוציא אותנו אלא שחשדו את משה ואהרון.

• על איזה שאלה עונגה פה המנחה בלולה?

• עיני שוב בשאלות 6-4 וכתי אלו מפרשים לדעתך דנים את בני ישראל יותר לכף חובה ואילו יותר לכף זכות. הסבירי מה החובה או הזכות לכל שיטה.

---

7. מכילתא: הגני מוריד לכם לחם מן השמיים – רשב"ג אומר בא וראה כמה חביבין ישראל לפני מי שאמר והיה העולם ולפי שהן חביבין עליו שינה להם מעשה בראשית, עשה להם עליונים תחתוניים, ותחתוניים עליונים, לשעבר היה עולה לחם מן הארץ וטל יורד מן השמיים, ועכשו נחלפו הדברים התחליל הלם יורד מן השמיים והטל עולה מן הארץ.

א. הסבירי מדרש זה.

ב. כתבי עוד ניסים הידועים לך במן. (3 לפחות).

---

8. "למען אננסנו הילך בתורתך אם לא".

א. מה השאלה הגדולה במילימ אלה?

ב. הסבירי לפי רשי, רשב"מ וספרנו, השווי בין הפרשנים. (מקורות 4,5,6)

ג. איזה פרושמצא חן בעיניך ביותר ומודע?

9. עיין בפרש ראב"ע הקצר (מקור 7 לפס' ה) "ופלא המן הגדול מכל פלא"- מדוע? פרטיו.

---

10. והיה משנה (פס' ה) מה היה מיוחד בלקיטת המן ביום השישי לשיטת הרשב"ם. (מקור 8).

---

11. עני בפרש ר' בחיי (מקור 9) למן אנחנו הילך בתורתינו אם לא"

א. לאיזו שיטה מהן"ל דומה עמדתו במשפט הראשון.

ב. מי לא צריך את הניסיון? מה עיקר מטרת הניסיונות?

ג. מדוע מנסה ד' דוקא צדיקים?

ד. מה מטרת הניסיונות לכל בני אדם? הדגמי והסבירי.

12. המן הוא אחד הדברים שנבראו בערב שבת בין השמשות. כתבי לפחות עוד 4 דברים שנבראו אז. האם ידוע לך מיחיד דברים אלה? הסבירי.

13. עיין בפס' ח': א. מה ההבדל בין נתינת הבשר והלחתם?
ב. כיצד מסבירים רשי' וספרנו את ההבדלים (מקורות 11-10) הסבירי יפה את הדברים.

14. מפרשים מקשים מדוע לא נ언שו כאן על שאלת הבשר כפי שנ언שו בקבורות התאווה, האם תוכל לנוסות לענות לשאלת זו?

הילך לאוריותא!

1) $\text{N}_2 \text{O}_5 - (\text{SG} \text{ } \text{N}(e)) \text{ } \text{N}(\text{O})_2 \text{ } \text{O}_2$

(1) (2)

(א) בחמשה עשר יום, נחפרש היום של חנינה זו.⁴⁷ לפי
 שבו ביום כתולה החורה שהוזיאו ממצרים והוציאו למן, למדנו
 שאכלו משייר הבץ ששים וاثת סעודות.⁴⁸ יודע להם המן
 בששה עשר באיריך, ויום א' בשבת היה, כדאיתא במסכת שבת.⁴⁹

46 מלילא ריש פ"א. 47 מילאה שם.

48 פרוש דרבנן ציד בין
 אללו במצרים, ובשותיהם של טין טים צואו ובצק עמהם אכלו מטה עד לעת ערב
 של רביעי אדר, מילא הוה ס"א סעודות. יודע המן בכרך של ס"ב באיריך, והנה אכלו
 רביעי אדר, שמייר מאכלי פ"א עשות (וברי דוד).

49 פ"ב.

for $\delta \in N$ (3)

בשבתו על סיר הכהר, באכלנו לחם לשבע רבי יהושע אומר, תאבים היו ישראל לאכל (מכילה) ביאור דבריו, על פי מה שאמרו בשם ר' פט"ז – ד', זול, במצרים היו משועבדין ישראל פ' שנה, והיה המצרי הולך במדבר, וחופס איל או צבי ושותחו וسوفת את הסיר ומ בשל ואוכל, וישראל רואין ולא טועמין, שנאמר בשבתו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע, לא כחיב באכלנו מסיר הבשר, אלא בשתנו, שהיו אוכלים להם בשר ע"כ, וזה מה שאמר רבי יהושע, תאבים היו ישראל לאכל בשר, אבל לא ניתן להם, וזה ביאור הכתוב, מי יון מותנו בארץ מצרים בשבתו על סיר הבשר,قولר אף שהינו יושבים על סיר הבשר ותאבנו לאכול ממנו, ולא אכלנו ממנו דבר, מ"מ ההינו אוכלים לחם לשבע, משא"כ כאן, שапילו לחם לא ניתן לנו (ד"ע, זה יגהמנו).

עוד איתא במכילתא, רבי אלעור המודע אמר, עבדים היו. ישראל למלכים במצרים, יצאו לשוק גוטלין פט בשר והגים וכל דבר, ואין כל בריה מוחה בקדם, יוצאין לשדה, אולclin ענבים תנאים ורימונים, ואין בריה מוחה בקדם ע"כ.

23pm 8/2/07 (7)

יום⁶⁶, כי מחר בוקר המטיר המן⁶⁷, ואמור והיה ביום הששי. ועל המן גודל מכל פלא, בעבר שעדם זה הפלא אויביהם שנה, כי רובי הפלאים הם לעצם. ועשירה נשים יש בו, האחד ירודה, והשני הייתו סביר למחנה לבחון. והשלישי העתקתו עליהם ממסע אל מסע. והרביעי שימס בחום השמש, ולא ימס אשר לכתו. וה חמישי לא העדריך המרבה והמעיט לא החסיר. והששי משנה ביום הששי. שביעי ולא הבאישليلו ווים. שמיני ושני טעמים יש לו, והוא גם התשיעי, כי אין הכהוב במקומן אחד אומר כתעם לשדי המשמן (במדבר יא ח) וככהוב אחר אומר צפיחית ברכש (להלן פסוק לא). והנ Kunן שהוא צפיחית, אם איננו מכושל. ורק המבושל בפרק כתעם לשדי המשמן. וגוט העשרי שעמד להזורה ולא הבאיש. ובזורש⁶⁸ שבוכוה משה בא המן, ובוכות אהן הענן. גם בזוכוח מרים הבהיר והנה אכלו ישראל את המן שמונה ושלשים ימים אחרי מות משה⁶⁹. ועל דעתינו כי הענן לא היה עלייהם

וַיִּסְעוּ מַעֲלָם וַיָּבֹא כָּל-עֲדָת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-מִדְבָּר-סִן
אֲשֶׁר בֵּין-אַיִלִים וּבֵין סִינִי בְּחֵמֶשָׁה עֶשֶׂר יוֹם לְחֻדֶּשׁ הַשְׁנִי
לְצַאתָם מִאָרֶץ מִצְרָיִם: וַיָּלִינוּ כָּל-עֲדָת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל עַל-מִשְׁאָה וַיָּלֹנוּ
וְעַל-אַהֲרֹן בְּמִדְבָּר: וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֶם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִירִיתָן מוֹתָנוּ
בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאָרֶץ מִצְרָיִם בְּשַׁבְּתוֹן עַל-סִיד הַפְּשָׁר אֲכָלָנוּ
לְחֵם לְשָׁבָע פִּי-הַזְּצָאתָם אָתָּנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר הַהּ אֶל-הַמִּתְּהִתְּ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים בְּעֵד אֲתָּה בְּלַהֲקָה לְהָאֵבָה
מִשְׁאָה הַנִּגְנִי מִמְּטִיר לְכָם מִזְרָחָמִים וַיָּצָא הָעָם וַיָּקָרְטוּ
דְּבָרָיו יְהוָה בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנָפָנוּ הַלְּלָךְ בְּחֹרֶבְתִּי אַסְ-לָא: וְהִיא
בַּיּוֹם הַשְׁנִי וְהַכְּנִינוּ אֶת-אֲשֶׁר-בִּיאָו וְהִיא מִשְׁנָה עַל-אַשְׁדָּר-
וַיָּקָרְטוּ יְהוָה בְּיָמָיו: וַיֹּאמֶר מִשְׁאָה וְאַהֲרֹן אֶל-כָּל-פָּנִים וְיִשְׂרָאֵל
עֲרָב וַיַּדְעָתָם כִּי יְהוָה הֽוּא
וּרְאִיתָם אֶת-בְּכֹזֶד יְהוָה בְּשָׁמָעוּ אֶת-תְּלִפְתִּיכֶם עַל-יְהוָה
וַיָּחִנוּ מָה בַּיִּתְלֹנוּ עַל-ינוּ: וַיֹּאמֶר מִשְׁאָה בְּתַחַת יְהוָה לְכָם
בְּעָרָב בְּשָׁר לְאַלְלָל וְלְחֵם בְּפֶךְלָל שָׁבָע בְּשָׁמָעַ יְהוָה אֶת-
תְּלִפְתִּיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם מִלְּאֵנֶם עַל-יוֹנוֹ וַיָּחִנוּ מָה לֹא-עַל-ינוּ
ט תְּלִפְתִּיכֶם כִּי עַל-יְהוָה: וַיֹּאמֶר מִשְׁאָה אֶל-אַהֲרֹן אָמַר אֶל-
כָּל-עֲדָת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל קְרֻבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמָעַ אֶת-תְּלִפְתִּיכֶם:
וְיֹהִי בְּדָבָר אַהֲרֹן אֶל-כָּל-עֲדָת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיָּפֹנֵן אֶל-הַמִּדְבָּר

(ד) דבר יום ביוומו, צורך אכילת יום ילקטו ביומו, ולא ילקטו רשיי
היום לצורך מהר⁵⁴. [למען אננסו, כי אננסו הילך בתורה, אם
ישמרו המצוות החקלאיות בו: שלא יותירו ממנו, ולא יצאו בשבח
לכל גוט.

45 מילחה וסע פ"ב גורם אליזור במחשו

רשב"ם (ד) ויצא העם ולקטו ובר יום ביוםיו, אף אם יתכוונו ללקוט הרבה לא ימצאו בכתים אלא דבר [יום] ביוםirc ברכות' וימחו בעומר וגוי איש לפאי אכלו לקטו (להלן פסוק י). פגען אננסו, מתחן שככל יום ויום עיניהם תלויות למזוניהם אל²⁷, מתחן קר יאמינו כי וילכו בחורתי כמו שופורש בפרשת והיה עקב וירענן וירענן (ג) (דברים ח 2).

(ג) מטיר לכם מזון⁵⁵. למען אננו הייל בטורתי, כשייה טפורה מהפרנס שלא בצער, אמרם זל"ל⁵⁶ לא נתנה תורה לדורש אלא לאיולין במניי.

55 לחם ממשעו ימזהן ולאו זוקא לחם חטה אלא גם "לهم מן השמים". המה
ובשבוע ברא"ץ ורבכ"ג 56 בכלוחז ווועפֿר.

(ה) והכינו, את אשר תאמו אף ואת אשר חבשו בשלו (להלן פסוק כג). וזהו משנה, עפ"י שככל יום לא מצאו אלא פומר גולגולת, ביום השני ימצאו כפלים, שני העומר אחד.

הנעם אָקְרָבִים פֶּתַחַת 65

ג' קמ"ס ⑨

לשבוע¹⁹: [למפני אנסנו הילך בתורתך אם לא. למדך הכתוב שככל מי שמצוותו מרוחתין הוא חייב לפטוק בתורה, וזה שאמר: למפני אנסנו הילך בתורתך אם לא, וזה שוכתת תורה מתנות כהונה להכהנים והלוים, והן המתרומה והמעשרות, והוא שכתב: ויאמר לעם יושבי ירושלים تحت מנת הכהנים והלוים למعلن יחזקו בתורת ה' י', וכינגד מתנות

כהונה תקנו. מתנות לחכמי ישראל המתעתקים בתורה²⁰, שנאמר: היהנה כאניות סוחר ממרוחק תביא ללחמה²¹. ודע שעיר הגסיון שהקב"ה מנסה את בריותו והוא כדי לפרסם את האמונה באשר הוא יחבר גומל את הצדיקים ומעניש את עוברי רצונו, ואין הגסיון צריך לעצמו יחבר כי הוא יודע הצלמות לב, אבל הוא להודיע לרבות העולם שאינו יודע, ומטעם זה מנשה הקב"ה את הצדיקים, שנאמר: ח' צדיק יבחן²², כדי שיתפרנס מהו גודל חיוב העבודה בעמדו על הגסיון, ומציינו גם כן שהקב"ה מנשה לכל בני אדם העשירים והעניים על דרך השכר והפונש, מנשה את העשיר לייר יהנוג בעושרו ובוטבת שהשפיעו אם יתן צדקה אם לא, גם את העני אם יטבול עניינו ורשו שלא יחולש ממנו כח יראתו או אם יכעת בו ואין צריך לומר הנפש בגוף שהוא בתוכו לנסיון כדי לנשות את האדם אם ימשיך גוטו אחר עצת נפשו, או ימשיך נפשו אחר תאונות גופו, ובכל העניינים הללו אשר האדם מתרנסה בהם תפרנס לרבות אמונה תורה בעונש ושכר. ויתקדש שם שמים בעולם ויכירו שכר העבודה והמצווה שהוא ית' גומל את האדם או מענישו בעולם הזה ובעולם הבא, הכל לפי המעשים²³.

טכלה

(11) 65

(ח) ויאמר משה בתה ה' לכם, אמר משה מה שהחפלו נו²⁴ שיתן ה' لكم המון בעורב, בunning שתחדעו שהאל יחבר והזיא אתכם, רצוננו שיתן לכם בעורב בשרך לאכול, ולא לשבע כמנהג המזרירים אשר אין לפניהם כלתי אם גויהם, ושבCKER יתן לכם לחם בלבד לשבע. שיודה מספק די שביעכם²⁵. בשמע ה' את חלונותיכם, ומה שהחפלו נו²⁶ שתראו את כבוד ה', רצוננו שיתן לכם אלה בענין שיראה לכם שתלונותיכם הם עליון, ושהוא שמע את חלונותיכם.

16 פזק ז. 62 מסף לכאר להם שלל ימלוא טעם בשור ולום להאטם, רק מפט מתברר ודע ע"פ תלין פר א' ולחת מספיק למחייהם, ול דורך שפידש "דריך אוכל לאשע פשׂע" (משל' י' ג' כה). שהוא אוכל רק המיטח להשכיע את נפשו 63 פזק ז. להריזתא, וזה כתה "לשביע".

(ח) בשר לאכל, ולא לשבע, למדוה תורה דורך ארון שאין אוכלין כשר לשבע²⁷. ומה ראה להוריד לחם בברך ובשר בערכ, לפי שהלכם שאל כהוגן, שאי אפשר לו לאודם בלבד לחם, אבל בשר שאל שלא כהוגן שהרבה בהמות הי' להם, ועוד שהיה אפשר להם בלא בשר, לפיכך נתן להם בשעת טorth שלא כהוגן²⁸. אשר רשי אחים מלינם עלי, את האחרים, השומעים אתכם מתלוננים.
(ט) קרבו, למקום שהען ירד²⁹.

שםבית הספריש לענות על כל השאלות בעבריתנא לענות על השאלות בטופס המבחן עצמומבחן כניסה למכללה – תשס"טחלק א' – ידיעות כלליות(I) השלימי (נא לענות על 25 שאלות)

- (1) שלוש שנים ראשונות אחראיות נטיעת העץ פירותיו הם: _____
- (2) ברכה מעין שלוש נקראת גם: _____
- (3) אומרים שבע פעמים לפני תקיעת שופר: _____
- (4) האנשים והחיבים בברכת הגומל: _____
- (5) ימים שגומרים בהם את ההלל: _____
- (6) הפיטוט שהחבר ר' אמרנו מגנزا והנאמר בר'ה וויל"פ נקרא: _____
- (7) יום לאחרי הרגל נקרא: _____
- (8) סימני כשרות בבהמה טהורה: _____
- (9) מסילת ישרים נכתבה על ידי: _____
- (10) קרבן מיוחד שהביאו בחג השבעות: _____
- (11) ארבעה חלקים השולחן ערוך הם: _____
- (12) שלשת הימים שלפני מתן תורה נקראים: _____
- (13) אוכל שמברשלים ומכינים בו"ט נקרא: _____
- (14) כשייש להפוך את סדר המילימ בפסוק כדי להבינו: _____
- (15) החלק מהتورה-שבעל-פה שאין לו שום מקור בתורה שבכתב נקרא: _____
- (16) אנשי הכנסת הגדולה כתבו: (4) _____
- (17) אומרים ברוך שם כבוד מלכותו בקול רם ב: _____
- (18) הנהנו את בני ישראל 40 שנה: (5 דוגמאות) _____
- (19) בית ראשון חרב על ידי _____

- (20) שניי מצוה לזמן מוגבל על ידי נביא או סנהדרין נקרא: דוגמא
- (21) שעת שמד היא תקופה בה: דוגמא
- (22) מקומות בהם היה המשכן: (5)
- (23) הכוורי נכתב על ידי:
- (24) מדרש הלכה על ויקרא נקרא:
- (25) מדרש הלכה על בדברים נקרא:
- (26) שבע נביות הן:
- (27) נשים חיבות בקדוש שבת כי:
- (28) נשים חיבות במקרא מגילה כי:
- (29) תקופה חז"ל הסתימה ב:
- (30) נביי בית שני היו: (3)
- (31) מדה מ-13 מידות הבנوية מהשוואת שני עניינים:
- (32) שלוש עשרה מידות רחמים הן:

II) השלימי את הפטגמים הבאים: (נא לענות על 18)

- 1) אל תהיו כעבדים
- 2) אין גוררים גזירה
- 3) חייב אדם לבורך
- 4) אין אדם יודע
- 5) שקר החן
- 6) אינו דומה מי שישונה פרקו
- 7) בשלשה דברים אדם ניכר
- 8) אין בן דוד בא אלא
- 9) חביבים דברי סופרים
- 10) מי שטרח בערב שבת
- 11) אל תסתכל בקנקן
- 12) אביו והביאו לחמי
- 13) אפילו חרוב חזות
- 14) אם אין אני לי מי לי

- (15) כל המלמד את בן חברו _____
(16) אלמלא מורהה של מלכות _____
(17) נוח לו לאדם שיפיל את עצמו _____
(18) עד שלא שקע שימושו _____
(19) אין ברכה מצויה _____
(20) אבות אכלו בוסר _____
(21) הוא מתלמידיו של אהרן _____
(22) מכל מלמדי השכלי _____
(23) כל המלמד את בן _____

ג) מה משותף לכל קבוצה: (נא לענות על 12)

- 1) איכה, רות, קהלה, שיר השירים: _____
- 2) חרטה, וידוי, עזיבת החטא, קבלה לעצדי: _____
- 3) רבינא, רב אשי, רש"י, תוספות: _____
- 4) הט"ז, מגן אברהם, הב"ח, הש"ך: _____
- 5) מעיל, ציז, חזון, אפוד: _____
- 6) מלכה, גועה, חגלה, חרצה: _____
- 7) מתן חורה, שבת, עמלק, מעשה מרימים: _____
- 8) פרוש למשנה, מורה נבוכים, היד החזקה, ספר המצוות: _____
- 9) הפרשת חלה, תרומה גדולה, ראשית הגז, בכורים: _____
- 10) סוכה, חפילין, ציצית, ארבע מינים: _____
- 11) לחם משנה, כסף משנה, מגיד משנה, ראב"ד: _____
- 12) רבינו תם, רשב"מ, ר' יצחק, ריב"מ: _____
- 13) נהום, יואל, חבקוק, מלאכי: _____
- 14) שמגר בן ענת, אבצן, יפתח, גדעון: _____
- 15) אלישבע, נחשון, עמנדב, איתמר: _____
- 16) תפילה זכה, כל גדרי, נעילה, ספר העבודה: _____